

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus VII. De nonnullis Suspensionibus in particulari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

quod intelligi vult universaliter Suarez ibid. n. 47.

2089 Quæres 4. an violans suspensionem, quæ est pura poena, incurrat irregularitatem? Negant aliqui Canonista, quia in c. *Is, qui*, de sent. excom. in 6. hæc regula constituitur: *quod is incurrat irregularitatem, qui divina celebrat, dum est censurâ ligatus*: hoc non fit in præsentibus; ergo. Pellizarius autem n. 48. & alii apud eundem affirmant, probantes, quia talis suspensio punitur irregularitate in c. 1. de sent. & re iudicata, in 6. Verùm in cit. c. *Is, qui*, hoc non dicitur; sic enim habet: *is, qui in Ecclesia sanguinis, aut feminis effusione polluta, vel qui præsentibus majori excommunicatione nodatis, scienter celebrare præsumit: licet in hoc temerariè agat, irregularitatis tamen (cùm id non sit expressum in iure) laqueum non incurrit.* Nam ex hoc textu solum habetur, irregularitatem propter exercitium alicujus actus non incurri, nisi hoc sit expressum in iure; at in iure non est expressum, indefinitè irregularitatem incurri propter exercitium alicujus actus prohibiti in puram poenam; exemplum autem, quod Pellizarius adducit ex cit. c. 1. non evincit, per violationem suspensionis, quæ est pura poena, irregularitatem indefinitè incurri; sed tantum in casu particulari, ibidem expresso, *si iudex Ecclesiasticus violet suspensionem inflictam ad unum annum*, si contra conscientiam & iustitiam, in gravamen partis alterius in iudicio quicquam fecerit per gratiam, vel fordes.

ARTICULUS VII.

De nonnullis Suspensionibus in particulari.

2090 PRIMA est, cum quis Ordinem suscipit ab Episcopo hæretico, schismatico, vel excommunicato vitando, vel simoniacojuridicè declarato, c. *Tua* 1. de Schismat. Item, qui ab Episcopo, qui dignitati Episcopali renuntiavit, ordinem sacrum suscipit, manet suspensus ab Ordine sacro. c. *Requisivit*, 1. de Ordinatis ab Episcopo, qui &c. Sic Hurtado diffic. 13. sed nec ista, nec ulla alia suspensio ex delicto incurritur ab ignorante, cum supponat peccatum. Secunda est, quod Ordinatus ab Episcopo alieno sine licentia proprii maneat suspensus ab Ordine sic recepto ad beneplacitum proprii Episcopi: Episcopus autem ordinans

per annum à collatione Ordinum. Sic Trident. Sess. 23. c. 8. de reform. ibi: *Si quis ab alio promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cujusvis generalis aut specialis rescripti, vel privilegii prætextu, etiamsi status temporibus, permittatur: nisi ejus probitas, ac mores Ordinarii sui testimonio commendentur; si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum; & ordinatus, a susceptorum Ordinum executione, quàm diu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus.* Excipit nisi sic ordinatus fuerit familiaris illius Episcopi ordinantis, & per triennium fuerit cum illo commoratus, ut patet ex Trident. Sess. cit. c. 9. ibi: *Episcopus familiarem suum, non subditum, ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium quacunquæ fraude cessante, statim re ipsa illi conferat*, consuetudine quacunquæ etiam immemorabili, in contrarium non obstante. Si autem ille Episcopus alienus alium sine proprii Episcopi licentia ordinans fuerit merè titularis, manet suspensus à Pontificalibus per annum; Trident. Sess. 14. c. 2. ibi: *Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, etiamsi in loco nullius diocesis, etiam exempto, aut aliquo Monasterio cujusvis Ordinis relectentur, aut moram traxerint, vigore cujusvis privilegii sibi de promovendo quocunque ad se venientes pro tempore concessi, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis, continue commensalitates sue, absque sui proprii Prælati, expresso consensu, aut literis dimissorias ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam tonsuram promoveri, seu ordinare valeat: contra faciens ab exercitio Pontificalium per annum, taliter verò promoti ab executione Ordinum sic susceptorum, donec suo Prælati visum fuerit, ipso jure sint suspensi.*

Præter hæc not. 1. eum, qui ante an. 2091 num completum, post vacationem Sedis, impetratis à Capitulo reverendis, ordinem suscipit, manere suspensum ad beneplacitum futuri Episcopi, nisi ad id fuerit arctatus ratione beneficii suscepti, vel suscipiendi; Capitulum verò manet interdictum. Trident. Sess. 6. c. 5. de Reformat. ibi: *Nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii prætextu Pontificalia in alterius diocesi exercere, nisi de Ordinarii loci expressa licentia, & in personis eidem Ordinario subiectis tantum; si secus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinari ab*

ab executione ordinum sint ipso jure suspensi. Ubi tamen nota, ea verba: *nisi de Ordinarium expressa licentia, & in personis eidem Ordinario subjectis tantum*, intelligenda, nisi alieni habeant dimissorias generales à suis Ordinariis. Tunc enim & hos cum Ordinarii licentia poterit ordinare; sic Barbosa ibid. n. 4. dicens, sic esse decusum, sicut etiam quoad subditos proprios.

2092 Not. 2. Episcopum, qui in aliena dioecesi absque licentia expressa proprii Ordinarii ordinat, manere absolutè suspensum à Pontificalibus, & ordinatum ab ordine suscepto; Trid. cit. Sess. 6. c. 5. de Reformatione. Volebant tamen aliqui Doctores in quadam contingentia facti ab hoc videri probabiliter exceptum Episcopum, qui aliquem Religiosum Societatis Jesu sacris initiaret in aliena dioecesi, etiam Ordinarii licentiâ non requisitâ; quia per privilegium Gregorii XIII. quod habetur apud Pellizarium in Manual. regul. tom. 2. tr. 8. c. 2. n. 168. Religiosi Societatis de licentia suorum Superiorum possunt ordinari à quocunque Antistite, seu Episcopo, absque eo, quod ab ipsis requiratur ullam functionem in ipsis ordinibus, aut observationem interstitiorum ad illos suscipiendos, aut inquirant de peritia cantus, ceremoniarum, de idoneitate, vel NB. proprii Ordinarii licentia &c. quod tamen facere deberent, si alioquin eam suspensionem incurrerent. Eum autem, qui scienter, vel cum affectata ignorantia ante legitimam aetatem, vel absque dimissoriis, vel extra tempora ordinatus est, manere suspensum ab ordine sic suscepto; posse tamen absolvi ab Episcopo, ut notat Hurtado n. 36. excipe nisi factum sit cum simonia, tunc enim reservatur Papæ. V. n. 2495.

2093 Not. 3. qui aliquem ordinat, vel præsentat ad ordinem, accepta prius promissione ab ordinato, quod non petet ab eo alimenta, incurrere suspensionem per triennium: ordinantem à collatione, præsentatorem ab executione ordinum, & ordinatum ab ordine sic suscepto, dum à Papa dispensetur, c. penult. de Simonia; in c. autem *Per tuas*, 37. de Simonia: ordinatus ad præsentationem cujusdam, cui promissit, se non petiturum alimenta, interdicitur ad Superiores ordines ascendere, & in susceptis ministrare, etiam si id ignoret, esse illicitum; sed si ignoraverit hanc poenam, eam in foro conscientia non in-

Tom. V.

currit; unde illud videtur dictum pro foro tantum externo, ubi præsumitur scientia, ita Suarez loc. cit. apud Hurtado diff. 13. n. 37.

Not. 4. Ordinarium titulo ficto, v. g. 2094 ficto patrimonio, beneficio, vel pensione, graviter peccare, non tamen incurrere suspensionem; quia id nullo jure exprimitur. Esto enim hoc sit peccatum in c. *Neminem*, & in c. *Sanctorem*, 70. dist. 70. & tales ordinationes eorum, qui sine titulo promouentur, antiqui canones in injuriam Ordinantium irritas voluerint, & inanes; hoc tamen revocatur per c. *Cum secundum* 16. de præbendis. Hinc Tridentinum Sess. 21. c. 2. de Reformatione. remittens se ad poenam antiquorum Canonum (si quis sine titulo vero ordinaretur) non respicit illos Canones, sed alios, ubi agitur de *ordinariis simoniacè*, scilicet cum pactis supra positis, quæ Ordinationes saltem æqualiter sunt sine vero titulo, V. Barbosa in cit. loc. Trid. n. 67.

Not. 5. Ordinarium ab alieno Episcopo 2095 do per literas dimissorias, falsâ relatione obtentas, incurrere suspensionem, quam ordinatus ab alieno Episcopo, sine licentia proprii, aut sine hujus dimissoriis; sic enim ordinatur sine veris dimissoriis: cum autem, qui ordinat simoniacè, manere suspensum à collatione omnium ordinum, à collatione primæ tonsuræ, à Pontificalibus, & ingressu Ecclesiæ; Ordinarium verò ab Ordinibus sic susceptis, absque omni spe ascendendi ad altiores Ordines; & hæc poena secluso, & ablato omni privilegio, reservantur Papæ; ita Hurtado cit. n. 39.

Not. 6. ordinatum per saltum esse 2096 suspensum ab ordine sic suscepto; in hoc tamen posse dispensare Episcopum, si sic promotus non ministravit; si verò seculus, incurrere irregularitatem, per violationem suspensionis, in qua solus Papa potest dispensare; sic Hurtado, §. 6. de quo jam egimus lib. 1.

Not. 7. qui post contractum matri- 2097 monium, licet non consummatum, suscipit ordines sacros aliter, quàm in jure concedatur, manere suspensum ab ordine sic suscepto, & aliis suscipiendis, & promotione ad beneficia; ita Hurtado cit. n. 40. excommunicatum autem ob percussione Clerici suscipiente ordines, manere suspensum à susceptis; & hanc absolvi à solo Papa, nisi sit Religiosus, qui id aliquo modo

Nnn

modo

modo ignoranter fecit, quem tunc ejus Prælati absolvit *c. cum illorum*, 32. de sent. excom.

2098 Not. 8. Sacerdotem, qui absque Parochi licentia, cujusvis privilegii, aut consuetudinis intuitu, sponfos benedicit, aut matrimonio conjungit, manere suspensum, donec ab Episcopo Parochi absolvatur; sic Trident. Sess. 24. c. 1. de reformat. matrimon. ita Suarez D. 11. S. 1. qui putat hanc suspensionem, esse tantum ab officio Sacerdotali, sed alii dicunt esse totalem.

2099 Not. 9. Capitula, & Conventus aliquid recipientes, aut petentes ob receptionem alicujus in Religionem, aut etiam post illam, esse suspensos in Extravag. *Sane*, de Simonia; & quidem ab omni actu, seu officio Capitulari requirente jurisdictionem, & administrationem Ecclesiasticam; sic Pellizarius tom. 2. t. 7. c. 3. n. 88. quod intellige de receptione alicujus in Religionem, completâ, scilicet ad habitum simul & professionem. Ad hoc autem sufficit, quod directè vel indirectè aliquid petatur sponte pro ingressu Religionis, scilicet per professionem.

2100 Not. 10. Quod Regulares mendicantes, qui ad professionem admittunt, ante expletum probationis annum, incurrant suspensionem à recipiendis amplius Religiosis in eodem Ordine, quod verum est, licet per Trident. Sess. 25. c. 15. de Regular. professio tunc nulla sit; quia in eo casu non spectatur valor, sed factum; assertio autem probatur ex *c. non solum*, de regular. in 6. ibi: quod si fortè contra hanc nostram prohibitionem, quemquam recipere præsumpseritis, decernimus eum (qui taliter receptus fuerit) *nullatenus vestro esse Ordini alligatum, vosque à receptione quorumlibet ad professionem ejusdem Ordinis fore ipso facto suspensos, & insuper pena subjiciendos, qua fratribus ipsius Ordinis pro culpis insigni gravioribus consuevit.* Item absque alia declaratione, suspensionem à divinis latam à Pio V. incurri à Regularibus admittentibus foeminas intra Monasterium, absque debita licentia, ut notat Pellizarius loc. cit. n. 115.

2101 Not. 11. à Regularibus exercentibus actum Sodomiticum incurri suspensionem ab officio, beneficio & dignitate Ecclesiastica, imò etiam à privilegio Clericali, seu Canonis; intellige. 1. Si actus Sodomiti-

cus sit consummatus, & publicus jure, vel facto. 2. Si hoc frequenter faciant, id enim sonat *exercere*. 3. Non nisi post sententiam Judicis; & verosimilius concedi, Clericum nullum habentem beneficium, si committat crimen, pro quo lata sit ipso jure absoluta suspensio à beneficio, impediri, ne acquirere possit beneficium, ut tenet Pellizarius in manual. regul. tom. 2. tr. 7. c. 3. S. 1. n. 33. qui enim prohibitus est ab actu, etiam prohibitus est, ut ei conferatur principium talis actus, ut colligitur ex *c. fin.* de Clerico excommun. ministr. quod sic accipe, ut non acquirat, nisi *irritabiliter*.

Not. 12. Cum in jure fertur suspensio *ad unum mensem*, non exprimendo determinatum, probabiliter sumi posse *mensis* pro 28. diebus; Februarii enim plures non habet, qui tamen est verè ac proprie *mensis*; quod maximè valet hic, quia sumus in materia poenali, imò id verum est, qui suspensus esset per *Februarium*, et hoc anno haberet 29. dies; hoc tamen dici non potest, si quis suspensus esset per quatuor annos, tunc enim Februarius saltem semel sumi debet pro 29. diebus. Ita Pellizarius loc. cit. n. 4. Tempus autem suspensionis non interruptitur ejus violatione. Eius enim effectus non est realis privatio actionum, sed obligatio ad abstinendum ab illis; hæc autem manet etiam stante violatione talis obligationis; ergo.

Not. 13. Regulares absolvi possunt à suspensionibus per proprios Prælatos locales, & Confessarios Ordinis, ex privilegio bullato Pauli III. concessio Regularibus Societatis JESU, quod extendit Layman etiam ad suspensionem, quæ est pura poena: item ex concessione bullata Pii V. facta Dominicanis, & relata à Rodriquez in Bullar. Bullâ 13. Prælatos Regulares respectu suorum subditorum habere omnem illam autoritatem absolvendi & dispensandi in foro conscientia, quam habent Episcopi erga suos subditos. Ubi advertit Layman, privilegium in Tridentino Sess. 24. c. 6. de reformat. concessum Episcopis ad absolvendum ab omnibus irregularitatibus, ac suspensionibus, ex delicto occulto provenientibus, extendi ad quamcunque suspensionem etiam Papæ reservatam, sive lata sit ut censura, sive ut poena, sive ad tempus, sive in perpetuum; ex hoc autem inferitur ergo idem poterunt etiam respectu suorum Prælati regulares.